

Tanítvánnyá lenni

Lekció: 1Mózes 28:10-22/Textus: János 1:35-51

2014. december 28.

Pár nappal karácsony után elvárt dolog, hogy kapcsolódjunk az ünnephez, hiszen erőteljesen benne vagyunk a karácsonyi üzenetben, történetben, hangulatban.

Karácsony történetével Isten világosan üzeni nekünk, hogy minket választott. Belépett az emberiség történelmébe, hogy mi az Ő ereje által ki tudjunk abból lépni, kapcsolatba tudjunk magával az Istennel lépni. Ahogyan szükségünk van arra, hogy ezt évről évre halljuk, bíztasson bennünket, úgy szükségünk van arra is, hogy a mi viszonyulásunkat Jézushoz időről-időre felülvizsgáljuk.

Jézus, amikor elérkezettnek látta az időt, olyan 30 éves kora körül, kiment Keresztelő Jánoshoz a pusztába, ahol megkeresztelkedett, és a Szentlélek galamb formájában rá szállt. Másnap már Jézusnak két követője volt, majd utána még egy, még kettő és így feltartóztathatatlanul folytatódott a sorozat. A sor bővülése pedig még ma is tart.

A felolvasott történet arról szól, hogy folytatása van annak, hogy Isten minket választott. A következmény a személyes találkozás és a tanítványi követés lehetősége.

Ezért szeretnék arról beszélni, hogy Jézus követésének feltétele a vele való személyes találkozás. Az Ige alapján nézzük meg, hogy 1. A tanítvánnyá válás egy folyamat. 2. Nincs követés személyes találkozás nélkül 3. Kit követnek a tanítványok Jézusban?

I. A tanítvánnyá válás egy folyamat

A felolvasott szakaszban öt ember lett Jézus követője, de mindegyiknél egy kicsit máshogy történt ez.

Vannak, akik már régóta várták és keresték Jézust. Keresztelő Jánosnak a tanítványai voltak. Aztán amikor hallották, hogy Jézust az Isten Bárányának hívta, elkezdték követni.

„Elmentek tehát, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon.” (Jn 1:39b)

Másokat a testvérük vitt oda. András, amikor találkozott testvérével *„odavitte Jézushoz (Jn 1:42).*

Esetleg egy régi ismerős, barát beszélt Jézusról.

„Jöjj és lásd meg!” (Jn 1:46b)

Vagy éppen maga Jézus ment vele szembe és szólította meg.

„Másnap Jézus Galileába akart indulni. Találkozott Fülöppel, és így szólt hozzá: Kövess engem!” (Jn 1:43)

A folyamat azt jelenti, hogy a dolognak az időben kiterjedése van. Nem egyik pillanatról hirtelen a másikra már be is következett, hanem van kifutási idő. Azonban ez mégis úgy történik, hogy nincs egy előre meghatározott sablon, hanem a helyzetet egyrészt befolyásolják a körülmények, másrészt hatást gyakorol rá az illető ember személyisége is. Csak ebben az

első pár követőben láthatjuk, hogy van, aki elég sokat tett azért, hogy Jézushoz közelebb kerüljön. Másokat pedig előre el nem tervezett módon hívta egy rokon, vagy egy ismerős, barát. Vagy pedig egyszerűen szembe jött Jézus és oda ragadtak mellé.

Egy biztos. Senki sem születik úgy, hogy Jézus tanítványa lenne. A tanítványságba, követésbe nem lehet beleszületni. Akkor sem, ha valaki nagy nevű elődökkel, híres keresztyén ősökkel rendelkezi és szigorú, fegyelmezett nevelésben részesült. Rengeteg jót tett az életében és egy jóra való embernek tartja magát.

Viszont azok sincsenek kizárva, akik a folyamatban való elindulásból, akiknek az elődei nemcsak, hogy közömbösek, hanem kimondottan Isten ellenesek, ateisták voltak. Nincs olyan múltbeli rossz döntés, tett, ami bárkit is elzárhatna attól, hogy Jézust elkezdje követni, tanítványává legyen.

Természetesen különbség van ismeretben, személyes példákban, tettekben, átélt tapasztalatokban. Nem egységes szintről indulunk. Ez pedig azt jelenti, hogy ugyan arra az állapotra, arra a szintre az egyiknek több idő kell, mint a másoknak. Valaki képes arra, hogy a múltból, az emlékeiből előszedjen dolgokat, a másoknak pedig nem rendelkezik ezzel.

A folyamatban való elindulás első pontja, hogy felmérjem, hol állok ebben a kérdésben. Nincs rossz válasz, csak olyan van, amikor nem merem bevallani, nem vagy őszinte magammal. A növekedés, a pozitív irányba való elindulás mindig azzal kezdődik, hogy egy képet készítek magamról. Mit jelent most ebben a pillanatban nekem ez az egész Jézus-kérdés? Az állapot felmérésben, sokat segít az őszinteség: Akár pontosan tudhatom, hogy mik a hiányaim. Akár nem vagy biztos abban sem, hogy mit tudok. Vagy teljesen tiszta nekem ez a kérdés, és már régóta tanítvány vagyok? Akkor tudok mit kezdeni magammal, ha van egy állapotfelmérés.

Bemerem vallani magamnak, hogyan állok ebben a kérdésben?

Isten mindentudásába ez is beletartozik. Ha nem vagy biztos benne, hogy hol is tartasz a követésben, a tanítványságban lehet imádkozni Istenhez, hogy mutassa meg. Fedje fel előtted a saját állapotodat. Mutassa meg neked objektíve, hogy hol állsz.

A felmérés után, mikor már látom, hol állok, és hogy állok ehhez az egész kérdéshez, jöhet a keresés szakasz. Amikor elkezdek keresni. Kutatok, olvasok, hallgatok, beszélek... Megpróbálok minél több olyan helyzetbe kerülni, ahol közelebb kerülhetek Jézushoz. Ebben segítenek gyülekezeti hétköznapi alkalmak, istentiszteletek, csendes hétvégék, az otthoni Bibliaolvasás, másokkal való beszélgetés. Erőfeszítéseket teszek, próbálok közelebb kerülni, próbálok leküzdeni az előítéleteimet: én nem megyek ilyen emberek közé; ezek nagyon unalmasak. Harcolok a rossz beidegződések ellen: nem is ezen a földön élnek. Teljesen el vannak varázsolva. A föld felett járnak néhány méterrel és különben sem haladnak a korrallal. Szembe kell mennem a korszellemmel: lejárt, megdőlt, megcáfolt, elavult.

A tanítvánnyá válás folyamata, egy nagyon küzdelmes időszak. Ami küzdelmes, az pedig fárasztó, néha kényelmetlen, áldozatokkal jár. Meg szeretném ismerni ki is ez a Jézus és mit tett? Miért fontos és jó ez az egész?

„Szarmazhat-e valami jó Názáretből?” (Jn 1:46a) – hangzik az akkori közvélemény. Állhat bármi is, ami jónak mondható kapcsolatban Názárettel? Nem, ez képtelenség. Teljesen lenézték azt a várost, ahol Jézus nevelkedett. Nem gondolta és nem is hitte a közvélemény,

hogy bármi, ami jó onnan érkezen. Azt meg egyenesen tagadták volna, hogy a Szabadító, a Felkent, a Messiás onnan jönne el. Harc az előítéletekkel, a rossz emlékekkel, harc önmagammal, a környezetemmel, akár a családommal, barátaimmal, munkatársaimmal, évfolyamtársaimmal.

Merem-e vállalni a magam hiányait, erősségeit, az életben kialakult kérdések újragondolását? Az esetleg kialakult életritmus átalakítását? Az esetleges értékrend, életcél, világkép felforgatását? Nagyon kemény és küzdelmes szakasz.

A folyamatban előrehaladni képtelenség csaták megvívása nélkül. Ebben pedig van egy nagyon jelentős pont, amikor személyesen találkozol Jézussal. Benne vagy egy folyamatban, de egy ponton van egy felismerés és döntés.

II. Nincs követés személyes találkozás nélkül

A tanítvánnyá válás folyamatában mindent eldöntő pont a Jézussal való személyes találkozás. János evangélista, amikor Jézus első követőiről számol be, akkor kivétel nélkül mindegyiknél elmondja, hogy utána lettek tanítványok, miután személyesen találkoztak Jézussal.

András és a másik tanítvány:

„Elmentek tehát, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon.” (Jn 1:39b)

Simon Péter:

„Odavitte Jézushoz, aki rátekintve így szólt: Te Simon vagy, Jóna fia: téged Kéfásnak fognak hívni – ami azt jelenti: Kőszikla.” (Jn 1:42)

Fülöp:

„Másnap Jézus Galileába akart indulni. Találkozott Fülöppel, és így szólt hozzá: Kövess engem!” (Jn 1:43)

Nátánaél:

„Nátánaél megkérdezte tőle: Honnan ismeresz engem? Jézus így válaszolt neki: Mielőtt Fülöp idehívott téged, láttam, hogy a fügefá alatt voltál. Nátánaél így szólt hozzá: Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya” (Jn 1:48-49)

Mindegyik történetben vannak sajátosságok, ami az adott személyre jellemző, de szintén mindenhol ott van a személyes kapcsolatfelvétel Jézussal, aminek következtében minden megváltozik. A folyamatban egy olyan pont következik, ami döntésre hív, ami a tanítványságot igazán követéssé teszi.

Amikor Keresztelő Jánosnál ott levő két tanítványa meghallotta, hogy Jézus az Isten Báránya, követni kezdték Jézust. Az eredeti kifejezés itt még csak azt jelenti, hogy Jézus után mentek. De! Az az ige, ami itt szerepel, amit János evangélista használ a görög szövegben egy szakkifejezése lesz Jézus követésének. A kezdettel találkoztunk. Az, amit itt látunk olyan elv és gyakorlat lesz, ami minden utánuk következő tanítvánnyá válásban meg kell, hogy valósuljon. Az, amikor András, a másik tanítvány, Simon Péter, Fülöp vagy Nátánaél elindultak Jézus után nem egyszerűen egy csatlakozást jelent egy személyhez. Nem egy új társaságnak lettek a tagjai. Ez a Jézus után való menés, ez a követés magában foglalja, hogy minden mást elhagytak, csak egyedül Jézushoz ragaszkodtak. Mindent elhagyni és Jézushoz

ragaszkodni. Nem egyszer, nem egyetlen helyzetben, hanem a hívástól kezdve folyamatosan. Így lesz a követés, a Jézus után menés életformává, életprogrammá, egy tudatos döntéssé. Minden, ami fontos volt nekem eddig, az Jézus alá kerül. Valahogy úgy képzeljük el ezt az egészet, mint amikor az ember elkezd egy életmódváltást. Átalakítja a konyájában levő alapanyagokat, az étkezési időket, a mozgási lehetőségeket, az alvását és még nagyon sok szokást. Kényelmetlen, fáradságos, áldozatos az elején, de be kell gyakorolnia magát. A keresztyén életben is valahogy ilyen módon kell elindulni, hogy a mindennapok része legyen a Jézushoz való odafordulás. Életformává kell, hogy váljon. A folyamatban pedig van egy sarokpont. Ezt a tudatos döntést, a tanítványi követést a személyes kapcsolat tudja elérni a követendővel, Jézussal. Miért fontos ennek a hangsúlyozása?

A mai életet meghatározó korszellem, a személyes kapcsolatok átalakulása, egyáltalán az emberekhez való általános hozzáállás ma máshogy tekint erre a dologra. Simán követhetek úgy valakit, hogy nem is ismerem, nem is tudja, hogy követem, hogy nem is tudja, hogy egyáltalán létezem. Mindent tudhatok róla, mikor született, milyen magas, hány kiló, mit szeret, mit nem szeret, milyen a családja, ha éppen van neki, hol fog fellépni, kiállítani, megjeleni, előadni, zenélni... Valakinek a rajongólya lehetek, talán még a személyiségét is ismerhetem a nyilatkozataiból, megnyilvánulásaiból, életrajz regényeiből, vele kapcsolatos cikkekben, de a kapcsolat mégis egyoldalú. Írhatok neki levelet, hallgathatom egy fórumon, elmehetek az előadására, még egy-két kedves szót is kaphatok tőle, de a kapcsolat egyoldalú. Utánozhatom a lehető legpontosabban minden szokását, öltözkését, szófordulatait, de ettől nem leszek a tanítványa, nem lesz személyes, élő kapcsolat a két ember között. Életközösség pedig egyenesen elképzelhetetlen bármilyen példaképpel, követendő személlyel. Ilyen virtuális kapcsolat szintjén bárkinek lehetek a formális követője. Még Jézusnak is. Sokat tudok, olvasok róla, de ettől ez még nem lesz bibliai értelemben vett tanítványság.

Miért nincs követés személyes találkozás nélkül?

Jézus követése egy élő személy követése. Nem a múlton való merengés, nem egy eszme, nem egy tanítási rendszer, hanem egy élő személy követése. A találkozás pedig tapasztalati bizonyíték az élő személyről. A tanítványok esetében is a találkozás volt az a pont, ahol megbizonyosodtak arról, hogy Jézus az, akinek Keresztelő János hívta: az Isten Báránya. Ő az, akit évszázadokkal korábban megígérték a próféták. Aki látta Simon Péter jövőjét, hogy micsoda hite lesz és milyen csodálatos, de kemény szolgálatot fog elvégezni. Aki ismerte Nátánaél múltját, hogy a fügefafa alatt ült. Jézus követése egy élő személy követése, amiről csak és kizárólag maga az élő Jézus tud meggyőzni.

Beszéltünk arról, hogy milyen küzdelmes ez a tanítvánnyá válás folyamata és milyen sok külső és belső tényezővel kell az embernek szembe néznie ebben. Milyen sok kérdés van és milyen sok válasz szükséges. Ezekben kielégítő nyugalmat egyedül az tud adni, aki követésre hív: maga Jézus Krisztus. Amikor Nátánaél és kora hozzáállásával küzdött, amely semmi jót nem remélt és nem is várt Názáret városától, akkor erre Fülöp válasza: *Jöjj és lást meg!* (Jn 1:46b). A találkozás pedig kivétel nélkül elegendő válasz és bizonyíték a keresztyén követéshez, tanítványsághoz: mindent elhagyni és Jézus után menni.

Beszélhetek én akármennyit, egyedül az élő Jézus képes meggyőzni téged, hogy Ő az, akit követni érdemes, ő az, akinek érdemes a tanítványa lenni. Teljes egészében csak a követni kívánt személy képes meggyőzni.

Ha pedig már a tanítványa vagy, akkor tudod, hogy Ő az, aki meghatározza a továbbiakban is a tanítványi létedet. Akivel újra és újra személyesen kell találkoznod, akihez újra és újra odamehetsz: akkor is, ha már régen nem érzed közel magadhoz, akkor is, ha úgy gondolod, minden rendben van. De ki is Jézus pontosan?

III. Kit követnek a tanítványok Jézusban?

Az első tanítványokról szóló történetben nagyon sokféle név előjön Jézussal kapcsolatban:

„Íme, az Isten Báránya! Megtaláltuk a Messiást – ami azt jelenti: Felkent. Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a törvényben, akiről a próféták is írtak: a názáreti Jézust, József fiát. Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya!” (Jn 1:36b. 38b. 41b. 45b. 49)

Ami közös ezekben, hogy mindegyik Ószövetségi gyökerű. Mindegyik vagy részleges formában, vagy pedig ígért formájában megjelenik már korábban is. Olyan méltóságjelzőket ismernek fel ezek az emberek Jézusban, amikkel kizárólag a megígért Szabadító rendelkezhet. Ezek együtt és nyilvánvaló módon vannak jelen Jézusban.

Az Isten Báránya, aki tökéletesen megszenved a világ bűneiért, így elvéve azokat a követőiről. A Messiás, a Krisztus, akiben együtt van jelen a főpap, a főpróféta és a király tisztsége. Izráel királya, akit isteni eredetűnek tekintettek. Isten Fiát, aki Istentől érkezett, akinek egyértelműen rokoni kapcsolata van magával Istennel.

Nem tévedsz sokat, ha azt érzed, hogy Jézus tanítványává válása egy igen radikális, sőt életed legkeményebb folyamata. Az egész életemet, kapcsolataimat, világnézetemet, munkámat, hozzáállásomat a dolgokhoz gondoljam újra? Sőt, alakítsam át? Ez lehetetlen, képtelenség, sőt olyan folyamat, ami meghaladja az erőmet. Nem vagyok képes kivitelezni. Nem tudok mennyei magasságokba emelkedni sem gondolatok, sem elhatározások, sem cselekedetek szintjén. Mi lesz most velem? Hogyan tovább?

Jézus ezt mondta önmagáról:

„Bizony, bizony, mondom nektek: meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.” (Jn1:51)

Az, hogy Jézus, maga az Isten követője, tanítványává legyél tényleg lehetetlen. Jól érzed. Ezért maga Isten jön le közénk úgy, hogy utat tör a mennyből hozzánk és a halálon keresztül újra a mennyhez vezet. Az egyetlen, ami megnyitja, és nyitva hagyja az eget az embernek. Jézus keresztje az egyetlen, aminek következtében egy folyamatos kapcsolat marad Isten és ember között. Jézus keresztje az egyetlen létra, ami kapcsolatot épít ki Isten és ember között. Aminek következtében az ember képes lesz tanítvánnyá válni, képes lesz követni.

Saját erőből nem megy, de az evangélium válasza, hogy Ő azért jött, hogy ami neked nem megy, azt megadja. Ami az Ószövetségben Jákóbnál még látomás, arra mondja Jézus, hogy itt van köztetek.

Ez az élő személy hív el ma is. Ez a földre jött Isten-ember szólít meg, hogy légy a követője. Azonban Jézus már nem megy el testben mellettem. Honnan tudom, hogy elhív? Hogyan engedhetek ennek a hívásnak, ha nem látom, nem hallom a szájából, hogy kövess engem? Egyáltalán hogyan lehet találkozni ma személyesen Jézussal, hiszen ez kulcskérdés a keresztyén tanítványságban, követésben?

Jézus ma testben nem fog megállni melletted, hogy követésre hívjon. Jelenleg feltámadt és az Atya jobbján ül és uralkodik. Egyelőre Lelkileg van jelen. A vele való találkozás az Igéjén keresztül lehetséges.

Az evangélium tanúságtétele:

„Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.” (Jn 20:31)

A Biblián keresztül lehetséges a találkozás. És minden olyan dolgon keresztül, ami az Igére épül. De hogy lesz a betű életté? Hogy lesz az írásból személyes találkozás? Isten a Lelkét küldte, aki maga is Isten. Akin keresztül személyesen megszólíthat, találkozhat, taníthat, tarthatja az élő kapcsolatot egyszerre akár az egész világgal. A Szentlélek jelenvalósága által Jézussal személyesen lehet találkozni.

A Lélek az, aki képes életre kelteni azt, amit Isten hagyott ránk, az Ő igéjét. Ezért fontos a személyes Biblia olvasás, a házi csoporton a Biblia tanulmányozás, az Ige hallgatás, az Alpha kurzus, a tanítványság iskolája és minden olyan dolog, ami a Szentírásra épül. Találkozási felület Istennel. E mellett a Lélek által még van egy nagyon erős találkozási lehetőség: az imádság, aminek az erejéről, hasznáról múlt vasárnap hallottunk részletesebben. Az imádságon keresztül léphetek be abba a szellemi világba, ahol Jézus uralkodik. Az imán és az Igén keresztül személyes, élő kapcsolatunk lehet azzal, akit a tanítványok is felismertek, Istennel.

Szükségünk van arra, hogy Jézussal elkezdjük a személyes kapcsolatot, hogy tanítványai lehessünk, hogy követni tudjuk. Ha pedig már az első személyes találkozás megtörtént, a kapcsolatot ápolni kell, mélyíteni kell, erősíteni kell, fenn kell tartani. Közelebb kerülni, jobban megismerni. A Jézussal való személyes kapcsolat, a követés azt is jelenti, hogy másokat is hívok Jézushoz. Úgy, ahogyan kezdetben is volt. Ahogyan megtették az elő tanítványok. Nem kell nagy dolgokra gondolni. Nem kell a várost járva idegenekre lecsapni. Bár, ha valaki erre érez indíttatást, az támogatni való. Ne fogja magát vissza, hanem csinálja. Hívni a családból, a rokonok közül, a barátokból, az ismerősi körből, a munkahelyről, az évfolyamból, ott ahol érezzük, hogy nincs még követés.

Akinek még nem volt meg, a Szentlélek által legyen személyes találkozása Jézussal. Akinek megvolt és látja a szükségét, az mutassa meg másoknak is élő kapcsolatát Istennel. Legyen növekedésünk Krisztusban a Lélek által.

ÁMEN.

(Molnár Ambrus)